

OKOLO NÁS

O čem sním?

O dni jak koťátko,
co hladit chce po bříšku,
výtečném dezertu
v svátečním talířku,
o dešti pro štěstí,
obloho rozvlněná,
obrovském prostoru,
má knížko rozečtená,
o verších, co možná
nikdy už nedopíše,
o nás dvou, co budem
jako jsme bývali kdysi...

Na lavičce první sních

Na stříbrnou lavičku dnes sněží,
co mi to jenom připomíná?
Tichounké vločky, lehčí než perí,
vzpomínku zahřejí i když je zima.

Na stříbrnou lavičku padá sních,
jako by andělé tudy přelétli.
Byla to láska, nebo to byl hřích?
To jsme si tenkrát neřekli.

Sváteční nálada

V ulicích je spousta třpytu,
nejednou chceš všechn mít
a snůška vánočních hitů
přináší jen mír a klid.

Zlato se rozlilo, ne schválně,
tíše se skrývá v kuličkách jmelí.
V ulicích sladko jak v cukrárně,
růžově sladko jak po neděli.

Lednová

Ještě je svátečně,
ještě naposled koledy hrají.
Kam všichni andělé,
kam všichni odlétají?

Přiletí za mnou zas,
rok trošku potrvá
a s nimi vzácný čas –
souznění, radost, pohoda.

Jiskřička naděje vždy vzlétne
a nedá to ani žádnou práci.
Světýlka Vánoc?,
člověk si řekne
a zatím nad lesem
létají svatojánci

Asi je dobře, když bdím,
abych své verše nezaspala.
Hledám je ráno, i když vím,
že jsem je s nocí poztrácela.

Před jarem

Co zbylo z dlouhých večerů?
Snad příchut' bylin v zimním čaji.
Slunce má blíže k úsměvu,
než v trávě kuřátka zapírají.

Srpnový úplněk

Komu se podobá? Kdopak ví?
Se mnou se sune po obloze.
Obrovský měsíc krajkový
zapadl k ránu do tichého moře.

Kraj jako zahrádka. Kdo by ji neměl rád?
Z polí už mává pozdní léto.
Moje dny podzimní jsou jak ten sad
a vždycky tolik toužebné je to.